

залувайтъ съ най-противоположното занятие Въ найпротивоположната на първата идея
безъ да обдаватъ манияши.
Тѣ сж жадни, енергични натури, които събиратъ за сѣбе си, награбватъ се и послѣ се
отдаватъ къмъ староста си или на груби удоволствия или пъкъ умиратъ като скотове
— въ съ своята идея. Често тя се оказва почти никаква т.е. самия и авторъ никакъ
не може да я знае и никога не мисли за нея да толкова е повѣрвалъ въ нея. Тя хо-
—ра се отказватъ отъ всички други радости въ света, защото сж много ограничени
и досущъ диви души. Доброволно се отдаватъ тѣ на мъки заради ~~идея~~ и ако нѣкой се
изпрече между ~~идеята и нея~~ тѣхъ тѣ сж готови да умратъ ~~за нея~~, тѣй беззаветни
и служатъ. Тѣ сж обаче ужасно упорити и се оказватъ тѣпи като овни; никои не мо-
—же да имъ влияе или да ги насочи по другъ пътъ, ~~Нашето~~ общество ги измѣчва
и сами сж недоразумение живѣетъ въ него, защото сж като машини предназначени само
за едно: ~~Цѣл~~ ^{да} животъ нищо не създаватъ освенъ ТРУПАТЪ. ~~Ако~~ ^{да} ~~им~~ ^{да} ~~имоти~~
пари или къщи или пъкъ стада допитъкъ, но могатъ да се залувайтъ и за нещо благо-
—родно ~~или~~ ^{или} сѣвършено празно. Такъвъ бѣше и Груйо, май отъ тѣхъ
хора. по характеръ.

Азъ вече казахъ че той живѣеше съ убѣждението какво-всичко е негово след смъртта на баща му и братята му нѣматъ никакво право да търсѣтъ наследство, защото сж си изхарчили пая. Той пресмѣташе сумитѣ които баща му пращаше въ Русия на Станко и като видѣ колко пари сж отишли подирѣ му намрази го, а когато до ушитѣ му стига и слухътъ че стария иска да се жени за Зоя, и че както казваха хората готовъ билъ да и препише полвината етѣка отъ имотитѣ си Груйѣ се изплаши и побѣси отъ гнѣвъ къмъ гъркинята. Чича си той вече мразеше а баща си започна да презира и да се плаши отъ него. Отъ начало той не искаше да вѣрва на хорскитѣ приказки, но ето че самъ стария му даде записка да отиде при Зоя. Груйѣ мълкомъ я взе и се змѣшти къмъ гъркинята решилъ да разбере всичко отъ нея. Стария го чака нетърпеливо да се върне съ отговора и часъ по часъ гледаше къмъ портата но Груйѣ не се виждаше. Какъ го бѣха посрещнали тамъ, какво му е говорила гъркинята и какво е разбралъ мѣчно можеше да се разбере отъ него, защото си дойде чакъ при вечеръ, намръщенъ като буря и върна записката на баща си. Стария се сепна. —Е, говори де, какво ти каза Зоя? Какъ те покрещнаха тамъ? —попита той. Груйѣ изсумтѣ, смръщи се и бавно започна да разказва че тя щомъ я прочела върнала му я назадъ и казала че ще си помисли. Отговоръ не дала. Утрѣ обещава да направи това. —Ами защо се бави тамъ? —попита стария. —Другаде се отбивахъ—каза Груйѣ и излъга. Той никаде не